

Odense Teater
April levende

En

Skærsommernatsdrøm

Af William Shakespeare

UNDERVISNINGSMATERIALE 1. DEL
2014/2015

INDHOLD

1. INDLEDNING	4
FYRAFTENSARRANGEMENTER	5
2. EN SKÆRSOMMERNATSDRØM	6
3. PERSONER I EN SKÆRSOMMERNATSDRØM	7
4. HANDLINGEN I EN SKÆRSOMMERNATSDRØM SCENE FOR SCENE	8
5. EN MIDSOMMERNATSDRØM?	11
6. SPROG OG VERSEFØDDER	12
7. SHAKESPEARE OG HANS SAMTID	14
8. VERDEN ER EN SCENE	15
9. DET ELIZABETHANSKE TEATER	17
10 UDDRAG AF STYKKET PÅ DANSK OG ENGELSK	18
Første akt, scene 1 (Dansk)	18
Act 1, scene 1 (Engelsk)	24
Første akt, scene 2 (Dansk)	31
Act 1, scene 2 (Engelsk)	32
11. KÆRLIGHED	38
12. SKRIV EN ANMELDELSE	39
13. PRAKTISK GUIDE TIL ODENSE TEATER	40
Undervisningsmaterialer	41
Arrangementer i forbindelse med teaterbesøget	41
Feedback	41
Tilmeld dig vores nyhedsbrev for lærere	41
Refusion	41
KONTAKT	41

Undervisningsmateriale er skrevet af

LARS MAARUP (Skolekontakten)

KAREN DAM (Skolekontakten)

KAREN JETTE ANDERSEN (Skolekontakten)

LINE HEDE SIMONSEN (Odense Teater)

Odense Teaters Skolekontakt består af lærerrepræsentanter for forskellige områder indenfor skoler og gymnasiale uddannelser. Skolekontakten vejleder Odense Teater i arbejdet med skoler, uddannelsesinstitutioner og unge i teatret.

EN SKÆRSOMMERNATSDRØM

Af William Shakespeare

Oversættelse

NIELS BRUNSE

Bearbejdelse

ALEXA THER, SIMON BOBERG

Iscenesættelse

ALEXA THER

Scenografi og kostumer

CARSTEN BURKE KRISTENSEN

Medvirkende

ANDERS GJELLERUP KOCH

ELLEN HILLINGSØ

MORTEN BROVN

LILA NOBEL MEHABIL

JAKOB RANDRUP

SOFIA SAABY MEHLUM

KLAUS T. SØNDERGAARD

MIKKEL BAY MORTENSEN

JACOB MOTH-POULSEN

PEDER DAHLGAARD

EMIL BODENHOFF-LARSEN

GITHA LEHRMANN

LARS LØNNERUP

PRAKTISK INFO

Store Scene

6. september - 4. oktober 2014

Pris for skoler mandag - torsdag 80 kr.

Billetter bestilles hos Odense Teaters Billetkontor

otb@odenseteater.dk

Tel.: 66120052

1.

INDLEDNING

EN SKÆRSOMMERNATSDRØM er en historie om kærlighedens mange ansigter. Vi møder den unge kompromisløse kærlighed og den mere modne og komplicerede af slagsen. Med sine to verdner: den menneskelige nøgterne verden i Athen og alfernes forunderlige verden i skoven er det også en drømme-historie om at møde alt det man ikke vidste man indeholdt. Om at miste sig selv i kærligheden.

I dette materiale kan du finde tekstuddrag fra stykket både i dansk og engelsk udgave. Du kan læse om Shakespeares tid og dramatik samt finde links til mere baggrundsviden om den berømte dramatiker. Der er desuden forslag til forløb om kærlighed, samt til at arbejde med anmeldelsesgenren med sine elever med mere.

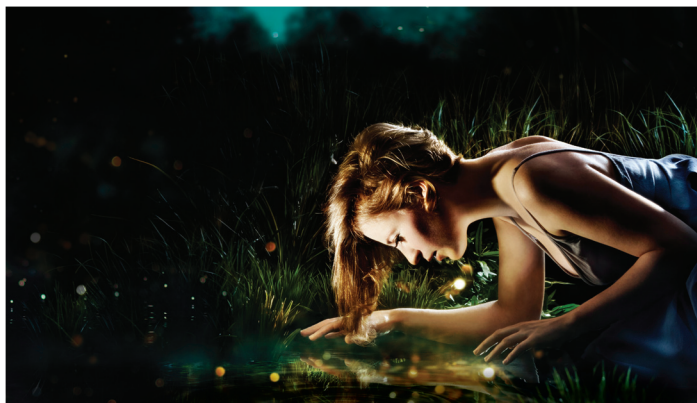
Vi håber dette materiale kan være en inspiration til arbejdet med forestillingen.

Dette er 1. del af undervisningsmaterialet til EN SKÆRSOMMERNATSDRØM. 2. del bliver tilgængeligt 15. august og vil indeholde mere konkrete detaljer om forestillingens scenografi, interviews med skuespillere med mere.

Få idéer til arbejdet med EN SKÆRSOMMERNATSDRØM ved at komme til et gratis fyraftensarrangement om forestillingen. Ved samme lejlighed har du mulighed for at se forpremiere på forestillingen. Læs nærmere på næste side

God fornøjelse

Fyraftensarrangement for undervisere om Shakespeares EN SKÆRSOMMERNATSDRØM

Inspirationsarrangement

Få idéer til arbejdet med EN SKÆRSOMMERNATSDRØM og Shakespeare: Mød to kapaciteter indenfor hvert deres felt: Forfatter og oversætter Niels Brunse og professor Thomas Pettitt, der vil fortælle om Shakespeares univers, sprog og teater generelt og om EN SKÆRSOMMERNATSDRØM i særdeleshed.

Arrangementet er gratis og inkluderer en billet til aftenens forpremiere på EN SKÆRSOMMERNATSDRØM.

PROGRAM

TORSDAG 4. SEPTEMBER 2014
KL. 16.00 - 18.00

- 16.00 Mød professor Tom Pettitt som på engelsk vil fortælle om Shakespeares tid og teatrets rolle. Og om EN SKÆRSOMMERNATSDRØM.
- 17.00 Kaffe
- 17.15 Mød forfatter, dramatiker og oversætter Niels Brunse og hør om hans arbejde med at nyoversætte Shakespeares værker.
- 18.15 Pause
- 19.30 Forpremiere EN SKÆRSOMMERNATSDRØM

Læs mere og tilmeld dig på odenseteater.dk under menupunktet SKOLER > Fyraftensarrangementer

Professor Thomas Pettitt
ROMEO AND JULIET IN FAIRYLAND

A MIDSUMMER NIGHT'S DREAM is for Tom Pettitt Shakespeare's most 'generous' play, in offering a range of opportunities to actors, audiences, readers and scholars. This is due not least to its four interlocked plot-worlds – young lovers; a noble court; woodland fairies; urban craftsmen – and to its generic mix: a 'festive' comedy of moonlight and magic, but with dark shadows brought out by the tragic 'play within the play'. This last also makes it Shakespeare's most intense exploration on the nature of the dramatic art to whose development he was decisively contributing.

Tom Pettitt is an Affiliate Research Professor at the University of Southern Denmark's Institut for Kulturvidenskaber, and studies the 'cultural triangle' between Literature, Theatre and Folklore in late-medieval and Renaissance England, at whose centre we find precisely the plays of Shakespeare.

Oversætter, forfatter m.m.
Niels Brunse

AT OVERSÆTTE SHAKESPEARE

EN SKÆRSOMMERNATSDRØM var det allerførste Shakespeare-stykke, Niels Brunse oversatte. Nu, adskillige år og mange stykker senere, vil han fortælle om, hvad han har lært i mellemtiden, - og hvorfor hans oversættelse stadig ser ud til at holde og blive brugt.

Niels Brunse har udover sit forfatterskab der byder på både bøger og dramatik oversat ca. 200 værker her i blandt bøger, skuespil, radiomontager og meget mere. Han har et særligt forhold til Shakespeares dramatik. 16 af Shakespeares stykker har han oversat som bestillingsarbejde for forskellige teatre og siden 2007 har han været i gang med en komplet oversættelse af Shakespeares skuespil. Oversættelserne kommer i 6 bind hvoraf de 3 er udkommet og har modtaget store roser. Niels Brunse har modtaget mange priser blandt andre kan nævnes Statens Kunstfonds livsvarige ydelse (1989), Danske Teaterjournalisters Initiativpris (2010) og Modersmåls-prisen (2012).

2.

EN SKÆRSOMMERNATSDRØM

Kærlighedskomedie om at opdage sider af sig selv, man ikke vidste fandtes

I drømmespillet EN SKÆRSOMMERNATSDRØM kommer kærligheden under kærlig behandling, både den unge naive og den mere modne, komplekse af slagsen.

De to unge mennesker Lysander og Hermia elsker hinanden. Men Hermias far foretrækker den unge Demetrius som sin kommende svigersøn. Den idé er Demetrius helt med på, for han er også forelsket i Hermia og har vraget sin tidligere udkårne Helena. Helena er imidlertid stadig forelsket i Demetrius.

Lysander og Hermia flygter ud i skovens drømmeverden, hvor alfekongen Oberon og hans dronning Titania er sygeligt jaloux på hinanden. Oberon sender sin drillealf Puk afsted for at give Titania en lærestreg og hjælpe de unge elskende. Men Puk kludrer i det, og det bliver begyndelsen på en vildtvoksende intrige, som involverer de unge elskende, alferne og en gruppe uheldige amatørskuespillere.

EN SKÆRSOMMERNATSDRØM er et af Shakespeares mest spillede stykker, og med sin virtuose leg med forelskelsens mange illusioner viser komedien livets og kærlighedens lunefulde natur.

3.

PERSONER I EN SKÆRSOMMERNATSDRØM

Persongalleriet i EN SKÆRSOMMERNATSDRØM er mangfoldigt og broget.
Her kan du se, hvem du møder i stykket:

Aristokrater:

Theseus, hertug af Athen
Helena, forelsket i Demetrius
Lysander, forelsket i Hermia
Hermia, forelsket i Lysander
Demetrius, foretrukket af Egeus som Hermias brudgom
Egeus, Hermias far
Hippolyta, amazonernes dronning, trolovet med Theseus
Philostratos, ceremonimester ved Theseus' hof

Alfer:

Puk, Oberons hofnar og tjener
Oberon, alfernes konge
Titania, alfernes dronning
Ærteblomst

Håndværkere:

Nikolaj Balle (Pyramus i skuespillet "Pyramus og Thisbe")
Peter Pære (Prologus)
Poul Pivert (Thisbe)
Sven Snude (Muren og Løven)
Kirsten Krumnål (Måneskinnet)

4.

HANDLINGEN I EN SKÆRSOMMERNATSDRØM SCENE FOR SCENE

1. AKT, SCENE 1

Scenen foregår i Athen hos hertugen af Athen, Theseus. Theseus taler med Hippolyta, amazonernes dronning, om deres snarlige bryllup.

Ind kommer Egeus for at forelægge en sag for Theseus. Med sig har Egeus sin datter, Hermia, og de to unge adelsmænd, Lysander og Demetrius. Egeus vil have Hermia gift med Demetrius, men hun vil kun have Lysander, som også elsker hende. Theseus' afgør, at Hermia ifølge loven kan vælge en af tre løsninger: At gifte sig med Demetrius, lade sig dømmes til døden eller gå i kloster. Hermia får betænkningstid frem til Theseus bryllup ved næste måneskifte.

Hermia og Lysander aftaler at flygte ud i skoven, hvor Athens love ikke gælder, og Hermia fortæller om planerne til Helena, der er forelsket i Demetrius.

1. AKT, SCENE 2

De fem håndværkere: Peter Pære, Nikolaj Balle, Poul Pivert, Sven Snude og Kirsten Krumnål er i gang med at fordele rollerne til det teaterstykke, de skal opføre ved brylluppet mellem Theseus og Hippolyta. 'Pyramus og Thisbe' hedder stykket. De aftaler at mødes senere i skoven for at øve.

2. AKT, SCENE 1

Scenen er nu i skoven, hvor en alf møder drilleånden, Puk, som er i alfekongen Oberons følge. Puk fortæller, at Oberon vil holde fest om aftenen, og at Titania, alfernes dronning, bør holde sig væk, fordi Oberon er jaloux på hende og en ung, smuk dreng, hun har ved sit hof.

Oberon og Titania mødes i skoven, og de begynder straks at skændes og beskylder hinanden for at flirte med andre. Oberon forlanger, at Titania skal overgive den unge dreng til Oberons alfefølge, hvilket hun afviser. Titania forsvinder med sine alfer, og Oberon beder Puk om at finde tryllesaft fra stedmoderblomster, der gør, at man forelsker sig i den første, man ser. Oberon vil give tryllesaften til Titania for at hævne sig på hende. Nu kommer Demetrius ind i skoven. Helena har fortalt ham om Hermia og Lysanders planer om at flygte, og Demetrius leder efter dem. Helena er fulgt efter ham, og Oberon overhører, hvordan Helena siger, at hun elsker Demetrius, som til gengæld ikke vil vide af hende. Oberon beder Puk om også at give tryllesaften til Demetrius, så han kan forelske sig i Helena og dermed gengælde hendes kærlighed.

2. AKT, SCENE 2

Titania lægger sig til at sove ude i skoven, og Oberon kommer og drypper tryllesaften på hendes øjne. Handlingen skifter til Lysander og Hermia, der nu er nået ud i skoven. Og som også lægger sig til at sove. Puk kommer og finder dem og tror, at Lysander er Demetrius. Derfor drypper han tryllesaften i Lysanders øjne, og da Helena senere finder Lysander og vækker ham, er det hende han først ser og dermed hende, han nu forelsker sig i. Han overdænger Helena med kærlighedserklæringer og forlader Hermia, inden hun vågner.

3. AKT, SCENE 1

Peter Pære, Nikolaj Balle, Poul Pivert, Sven Snude og Kirsten Krumnål er mødtes i skoven og er i fuld gang med at øve deres teaterforestilling. De har ikke bemærket Titania, der stadig ligger og sover.

Puk kommer og ser håndværkerne øve. Midt under alle deres anstrengelser finder Puk på at forvandle Balle, så han får æselhoved, og de andre bliver så forskrækkede, at de flygter.

Balle forstår ikke noget af, hvad der sker, og beslutter sig for at synge en sang. Hans sang vækker Titania, der med tryllesaften i øjnene straks bliver forelsket i ham med æselhoved og det hele. Titania siger, at hun ikke vil tillade Balle at forlade skoven. Hun tilkalder alfen Ærteblomst og giver ham besked på at opvarte Balle.

3. AKT, SCENE 2

Puk aflægger rapport til Oberon om håndværkerne og Titanias forelskelse i et "bæst" med æselhoved. Puk fortæller også, at han har givet saften til den unge mand fra Athen, men da Demetrius og Hermia i det samme kommer ind, bliver det klart, at Puk har givet tryllesaften til den forkerte.

Hermia beskylder Demetrius for at have slået Lysander ihjel. Demetrius benægter det, og da Hermia går sin vej fra ham, så lægger han sig ned for at sove. Oberon vil sørge for, at det nu er den rigtige, der får tryllesaften, og han drypper den i øjnene på Demetrius. Lidt efter kommer Helena sammen med Lysander, og da Demetrius vågner og ser Helena, forelsker han sig i hende, sådan som Oberon oprindeligt havde planlagt. Problemet er bare, at nu er både Demetrius og Lysander forelskede i Helena, og da Hermia også ankommer, så udvikler det sig til et skænderi mellem de fire. Hermia og Demetrius opfordrer Lysander til at holde sine løfter til Hermia. Og Helena tror, at de alle tre lyver og bare gør nar ad hende, fordi hun var ulykkeligt forelsket i Demetrius.

Demetrius og Lysander udfordrer hinanden til at kæmpe om Helena, men Oberon beordrer Puk til at sænke mørke og tåge over skoven, så de to mænd ikke kan se noget og forvilder sig hjælpeløst rundt mellem træerne. Da de hver for sig udmattede lægger sig for at sove, ser Puk sit snit til at give Lysander en ny tryllesaft, så den første fortryllelse ophæves.

4. AKT, SCENE 1

Titania og alfen Ærteblomst gør deres bedste for at opvarte og behage Balle med æselhovedet. Og han føler sig tydeligvis godt tilpas med al opmærksomheden. Da Titania og æslet har lagt sig for at sove, kommer Puk og Oberon og betragter dem.

Oberon fortæller Puk, at han for lidt siden igen bad Titania om at overgive den lille "inderprins" til Oberons følge, og at Titania denne gang straks sagde ja.

Oberon drypper nu tryllesaften, der kan ophæve fortryllelsen, i Titanias øjne, og hun vågner og de genfor- enes, mens Titania undrer sig over, hvorfor hun for lidt siden var helt betaget af et æsel. Oberon giver Puk ordre til også at ophæve forvandlingen af Rumppe, så han ikke længere er æsel. Scenen skifter til Theseus, der inviterer Hippolyta med ud på jagt, hvor han lover, hun skal høre valdhorn og hans jagthunde, hvis gøen er "som klokkespil."

Med i jagselskabet er Egeus, der først med undren og derefter vrede ser sin datter, Hermia, ligge og sove sammen med de tre andre unge. Theseus får dem vækket med lyden fra jagthornene.

En fortumlet Lysander, som nu er blevet sig selv igen, går til bekendelse og fortæller, at han og Hermia flygtede ud i skoven. Egeus vil have ham straffet, men da Demetrius fortæller, at han på mærkelig vis nu elsker Helena, så beslutter Theseus at opgive dagens jagt og i stedet tage hjem og planlægge tredobbelt bryllup: hans eget og så to bryllupper mellem de unge.

Scenen slutter med, at også Balle vågner og beslutter sig for, at det hele må have været en drøm.

5. AKT, SCENE 1

Theseus og Hippolyta taler om de unges beretning om alfer og trylleri i skoven. Theseus afviser det som nyforelskedes vanvids-fantasier, men Hippolyta er ikke overbevist.

Lysander, Demetrius, Hermia og Helena kommer ind, og Theseus tilkalder ceremonimesteren Philostratos, så

de kan få noget underholdning til at fordrive aftenen med.

Philostratos giver hertugen en liste med forskellig underholdning, og Theseus vælger håndværkernes 'Pyramus og Thisbe,' selv om Philostratos advarer ham om, at det er noget af det mest talentløse længe set. Hippolyta synes ikke om, at de lader håndværkerne gøre sig selv til grin, men Theseus siger, at det er håndværkernes vilje til at gøre det godt, der tæller.

Peter Pære, Nikolaj Balle, Poul Pivert, Sven Snude og Kirsten Krumnål får derfor lov til at opføre stykket, som bliver en sand parodi på historien om de to elskende, Pyramus og Thisbe.

Hippolyta erklærer, at "det er det dummeste, hun nogensinde har hørt." Theseus er derimod tilfreds med forestillingen, på trods af at det lykkes de fem håndværkere at fremsige den ene fjogede replik efter den anden.

Da forestillingen er slut siger Theseus, at de nu alle skal gå til ro, men at bryllupsfestlighederne skal fortsætte hver nat i de næste 14 dage.

Slutscenen i EN SKÆRSOMMERNATSDRØM ender med, at Puk fremsiger en monolog hvor han beder publikum se i nåde til skuespillerne og klappe af dem - og se stykket som en drøm.

5.

EN MIDSOMMERNATSDRØM?

Hvornår er det egentlig skærsommer? Ordbøgerne siger, at det er, når det er lysest, dvs. juni-juli. Men Shakespeare skriver om Midsummer – og Midsummer Night, altså når det er mørkt, når der er hekse og bål og mystik, så måske er den traditionelle danske titeloversættelse misvisende? Måske burde vi kalde den En midsommernatsdrøm?

Stykket foregår i hvert fald en nat i en skov, og her kan alt ske. Det er tilsyneladende en engelsk skov, her træffer vi alferne Oberon og Titania – og Puk, et skovvæsen af ubestemmelig beskaffenhed. Vi træffer desuden engelske håndværkere, som skal øve på tragedien om Pyramus og Thisbe, stykkets komiske højdepunkt. Håndværkernes navne på engelsk antyder deres erhverv:

Væveren Bottom (bottom kan betyde en rulle garn)

Tømreren Quince (quine kan betyde træstykke)

Bælgflikkeren Flute (flute kan betyde folder som siderne i en blæsebælg)

Blikkenslager Snout (snout kan betyde snude eller tud, som på en kedel)

Skrædder Starvelling (starvelling er en der sulter, skræddere havde ry for at være små og tynde)

Snedker Snug (snug kan betyde at passe sammen, som to stykker træ i et møbel).

Disse ordspil er til dels gået tabt i den danske oversættelse.

Engelsk skov – næh, faktisk foregår stykket i en skov uden for Athen, og rammefortællingen drejer sig om græske skikkelser. Her er Theseus, oprindeligt en græsk helt, som blandt mange andre heroiske bedrifter fik bugt med minotauren i labyrinten i Knossos. Han skal giftes med Hippolyta, som var dronning over amazonerne, en befolkning af krigeriske kvinder. I den græske mytologi sloges Theseus mod Hippolyta – men Shakespeare lader deres bryllup være anledningen til stykkets begivenheder, som også involverer andre personer med græske navne.

Historien om Pyramus og Thisbe findes i Ovids Metamorfoser (Ovid: 43 fvt – 18 efter) – og det er i bund og grund samme historie som i Romeo og Julie. Man kan forestille sig at Shakespeare har siddet og overvejet, om han ville bruge denne fortælling som en komedie eller en tragedie – og har så valgt begge dele (både Romeo og Julie og En Skærsommernatsdrøm er skrevet cirka samtidig i 1593-95).

Shakespeare lader altså flere historier flette sig ind i hinanden, uden hensyn til at deres oprindelser ligger langt fra hinanden i tid og rum.

Ved stykkets begyndelse siger Theseus, at han og Hippolyta skal giftes om fire dage – så går der én nat – og så står brylluppet. Det er blot en af mange kunstneriske friheder Shakespeare tager sig.

6.

SPROG OG VERSEFØDDER

Størstedelen af Shakespeares produktion er på vers, både de 154 sonetter og de fleste linjer i dramaerne. Han kaldes da også oftere digter og dramatiker end forfatter.

På Shakespeares tid gik man i teateret for at 'høre et stykke' (hear a play) og ikke se det – og tilskuerne i teateret kaldes den dag i dag audience, dvs. dem der lytter – og ikke spectators, dem der ser.

Rytmen i versene er således vigtig; den var, og er stadig, med til at gøre det lettere for skuespilleren at lære de lange replikker. Shakespeare lader de fine, og især de forelskede, tale i linjer med rim – de fleste taler i linjer, der ikke rimer – og tjenere og andre nederst i hierarkiet taler almindelig prosa.

Den verseform som Shakespeare bruger, kaldes blankvers (når det ikke rimer): Den består af fem jamber pr linje – og en jambe er en tryksvag stavelse efterfulgt af en trykstærk.

En typisk linje siger altså da-DAM, da-DAM, da-DAM, da-DAM, da-DAM – sommetider efterfulgt af et afsluttende 'da', så linjen får i alt elleve stavelser.

Se for eksempel Theseus' første linjer, som har 10, 11, 11 og 10 stavelser:

***Nu kommer timen for vort bryllup snart,
Hippolyta; om fire skønne dage
er månen ny men åh, den gamle måne,
hvor er den længe om at svinde ind!***

Helena, en af de unge forelskede piger, taler også i jamber, men hun rimer:

***Var hele verden min, undtagen han,
så bytted jeg den væk for det du kan.
Åh, lær mig det! Med hvilke kunster er det,
du griber om Demetrius' hjerte?***

Håndværkerne er simple mennesker, de taler i prosa:

***Her er en liste med navnene på alle dem, som i hele Athen er blevet kåret som egnede til at spille med i
det stykke, vi skal vise hertugen og hertuginde på hans bryllupsdag om natten.***

Puk er et overnaturligt væsen, så han taler helt anderledes. Ham lader Shakespeare tale i anapæster, dvs da-da-DAM, to tryksvage og en trykstærk:

***Over bjerg, over dal,
gennem buske og krat,
gennem skovenes sal
i den funklende nat;***

... eller daktyler (DAM-da-da):

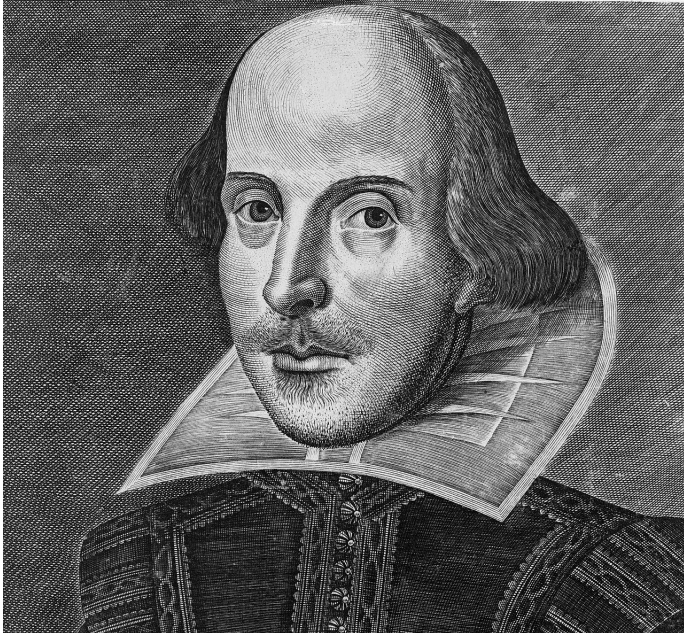
***Kodriverblomster er hendes gardister,
klædt i en gulddragt med blodrøde nister,
det er rubiner, lette som luft,
alfernes lyst, for dér bor deres duft.***

... eller trokæer (DAM-da), og kun fire trykstærke stavelser per linje:

*Ingen jeg i skoven så
med athenerklæder på,
jeg har ikke brugt min saft,
der kan vække elskovs kraft.*

Det er således ikke kun de mange ord og handlingen på scenen, der karakteriserer personerne i stykket. Også verseform, rytme og rim er med til at fortælle historien og give stykket og rollerne liv.

William Shakespeare (1564 - 1616)

7.

SHAKESPEARE OG HANS SAMTID

Shakespeares værker er i høj grad en afspejling af den periode, de er skrevet i - renæssancen.

Temaerne i Shakespeares stykker er præget af renæssancens ideer og opfattelser. F. eks. skal den feudale orden opretholdes. En polsk forsker, Jan Kott, som står bag banebrydende nyfortolkninger af Shakespeares dramaer taler ligefrem om, at Shakespeare i sine kongestykker bruger en feudaltrappe, som kongerne går op ad. Hvert enkelt trin kan kun nås i kraft af mord og svigt. Lykkes det at nå det øverste trin, fører næste skridt automatisk til, at personen falder i afgrunden og tilintetgøres, fordi denne har sat sig op imod den eksisterende orden. Det ses især i RICHARD DEN III, hvor det stort set er det, som udgør selve fabeln - men fænomenet optræder for eksempel også i MACBETH.

Følelserne og lidenskaberne kommer til at spille en større rolle hos Shakespeare end hos hans samtidige - dramatikere Ben Jonson og Christopher Marlowe. I HAMLET handler hovedpersonen Hamlet f. eks. først, da han af lidenskabelige årsager er nødt til det. Forud har Hamlet overvejet forskellige rationelle løsninger på sit problem, men det er lidenskaben, som ender med at blive udslagsgivende.

Shakespeare tager også fat i et andet af renæssancens fundamentale problemer - den mere filosofiske overvejelse af livets mening. I flere af hans værker kommer det til udtryk ved, at livet i sig selv er et teater, hvori mennesket kan sammenlignes med en skuespiller.

Du kan finde en tidslinje her:

<http://absoluteshakespeare.com/trivia/timeline/timeline.htm>

Læs mere om Shakespeare og hans værker

<http://kglteater.dk/det-sker/shakespeare-450-ar/shakespeare>

http://www.denstoredanske.dk/Kunst_og_kultur/Litteratur/Engelsksproget_litteratur/Engelsk_litteratur_1579-1637/William_Shakespeare

http://absoluteshakespeare.com/plays/a_midsummer_nights_dream/a_midsummer_nights_dream.htm

8.

VERDEN ER EN SCENE

Shakespeare lader sine stykker foregå mange – ofte eksotiske – steder, men de blev selvfølgelig opført på en scene, hans berømte The Globe i London, syd for Themsen.

Da Shakespeare blev født (1564) var der ikke permanente teaterbygninger i England. Skuespillere var omrejsende, de havde deres grej i en hestetrukken kærre, som kunne slås ud og bruges som scene på torve og pladser og i krogårde, hvor de fik lov til at spille.

I 1576 byggede James Burbage, en teaterinteresseret snedker, en teaterbygning i Shoreditch uden for London (i dag i London, lige nord for City). Han kaldte bygningen The Theatre – et for datiden usædvanligt ord, andre teatre blev kaldt 'Playhouses'.

The Theatre var konstrueret som de bygninger, der blev brugt til bjørne- og hundekampe: Tøndeformet med plads til publikum på balkoner og en kampplads i midten.

Da Shakespeare kom til London, efter bryllup med Anne Hathaway og tre børns fødsel, formodentlig omkring 1590, blev han tilknyttet som skuespiller til Burbages teater, hvor han spillede sammen med Burbages søn Richard.

Snart begyndte han at skrive stykker, og blev medejer af teateret, og The Theatre blev vældig populært – så populært at ejeren af den grund teatret var bygget på, hævede huslejen ud over det rimelige.

I vinteren 1598-99 besluttede Shakespeare & Co så at flytte. De pillede teateret fra hinanden – det var bindingsværk, træet sat sammen med træpløkke der kunne

bankes ud – og flyttede det over Themsen, som den vinter var isbelagt, så man kunne gå over.

Syd for Themsen i byen Southwark genopførte de bygningen og gav den navnet The Globe Playhouse.

Teatre var forbudt i selve London – man var bange for, at det var forbundet med lommetyve og prostitution – men Southwark lagde grund til flere tilsvarende teatre: The Rose, The Swan med flere.

Teatre skulle dengang have en sponsor for at kunne godkendes. Trupene havde derfor navne som The Earl of Leicester's Men, The Duke of Cornwall's Men – Shakespeares trup hed Lord Chamberlain's Men – og da dronning Elizabeth døde i 1603 og blev efterfulgt af James 1., blev de The King's Men – finere kunne det ikke blive.

I 1610 trak Shakespeare sig tilbage og flyttede hjem til sin familie i Stratford.

I 1613 nedbrændte The Globe, da en kanon (med løst krudt) antændte stråtaget under en opførelse af Henrik 8.

Det blev genopført i 1614, men da puritanerne overtog regeringsmagten i 1641, blev teater forbudt, og bygningen forfaldt.

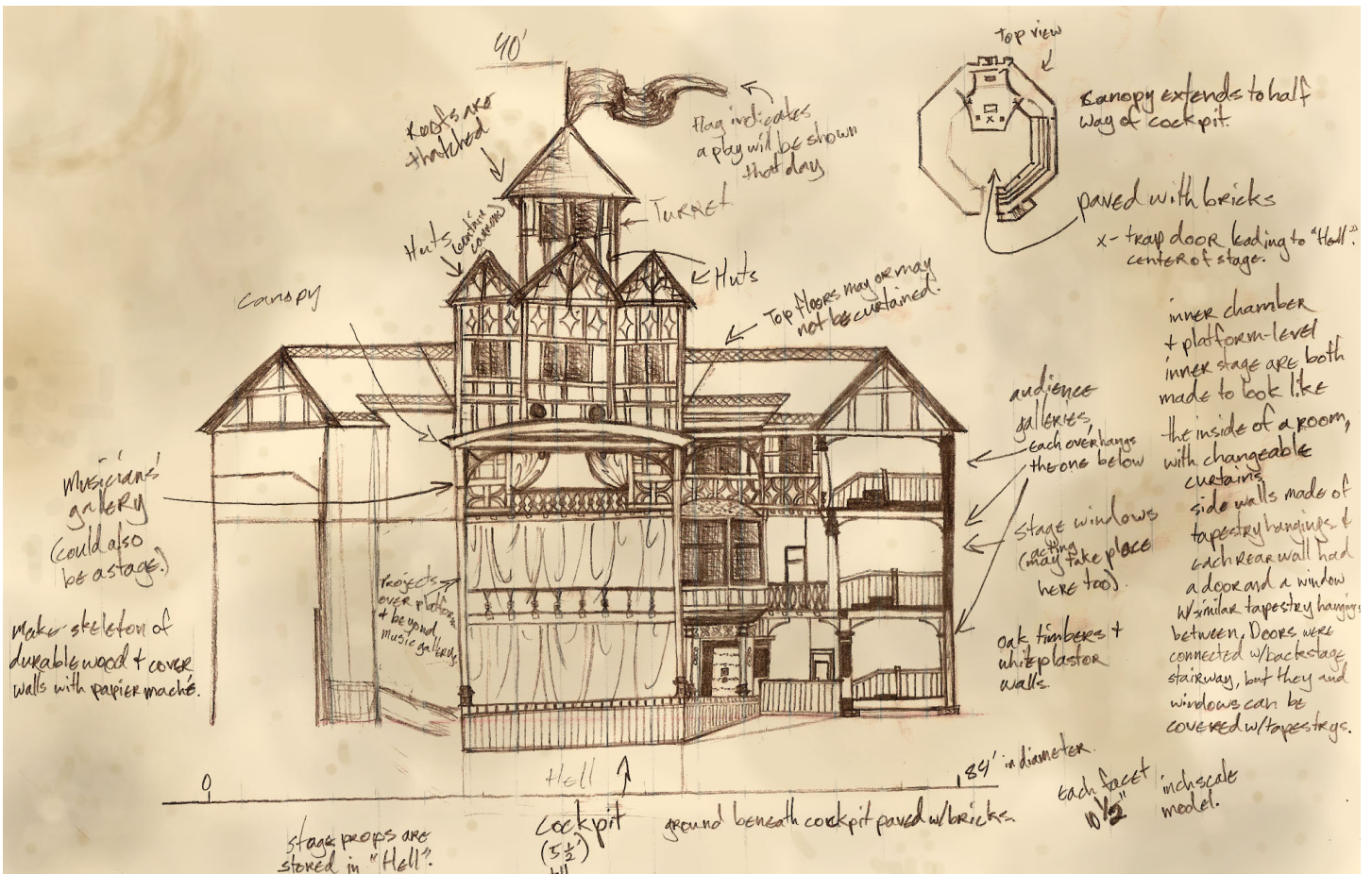
EN GENOPSTÅET GLOBE

I 1949 kom den amerikanske skuespiller Sam Wanamaker til London og ønskede at se Shakespeares teater. Chokeret over at det ikke eksisterede besluttede han at gøre noget ved det, og igennem mange år arbejdede han utrætteligt på at skaffe midler til en genopførelse. I 1970'erne kunne man købe en grund ved Themsen – i et område der på det tidspunkt var snavsede lagerbygninger og pakhuse.

De begyndte at bygge uden helt at vide hvordan The Globe så ud, man havde kun løse skitser og beskrivelser, men ved et stort held fandt man i nærheden fundamentet til det oprindelige The Globe, og kunne nu se at det var en 20-kantet bygning, ikke rund som man havde antaget.

The Globe er bygget som en kopi så nøjagtigt, som det kunne lade sig gøre. Shakespeares teater rummede tre tusinde tilskuere – brandmyndighederne tillader kun det halve antal nu, og det holdt hårdt at få lov til at lægge stråtag på, da stråtag i London havde været forbudt siden London brændte i 1666. Der måtte også flere ind- og udgange til og grønne exit-skilte.

I 1997 åbnede The Globe igen efter tre hundrede og halvtreds år.

9.

DET ELIZABETHANSKE TEATER

Ser vi på baggrunden for Shakespeares teater, blev det engelske samfund i perioden 1558-1603 styret af den engelske dronning Elizabeth I, som også har lagt navn til det elizabethanske teater. Elizabeth I's regeringsperiode var præget af en tilsyneladende harmonisk udvikling. Men bag den rolige facade lurede opgøret med den statiske feudale samfundsorden, og sammenstødet fik sit omdrejningspunkt omkring år 1600, hvor bevidstheden om, hvilke muligheder det enkelte menneske besad, for alvor blev slået fast.

Overgangen fra det feudale samfund i retning mod det borgerlige samfund sætter sine spor i opfattelsen af det kollektive og det individuelle. Hvor man tidligere blev betragtet som bærer af sin families arv og skæbne, åbnes der nu langsomt for muligheden for selv at kunne handle - vel at mærke på egne vegne og for ens egen skyld. Et tema, som tydeligt afspejles i renæssancens dramatik og litteratur.

I årtierne omkring 1600 udviklede England et enestående og rigt teaterliv med udgangspunkt i en omfattende og særpræget opkomst af dramatikere. 1576 åbnede de første to offentlige teaterbygninger i London på nordsiden af Themsen, efterfulgt af flere andre, og omkring 1580 blev også sydsiden et yndet teaterområde, hvor de mest berømte scener, Rose, Swan og Globe var placerede. Selve teaterhuset blev af Shakespeare kaldt 'this wooden O' pga. formen, og kunne rumme over 2.000 tilskuere, der enten stod på jorden eller sad på balkoner omkring den fremskudte, åbne scene. Den var udstyret med et halvtag, båret af to søjler, i baggrunden fandtes et 'tiring house' til omklædning, rekvisitter og entréer for spillerne, desuden en balkon, der kunne fungere som spillested og placering af de obligatoriske musikere. Opførelserne fandt sted i dagslys. Scenografien var minimal, stedet for stykkets handling, tid og miljø blev beskrevet af skuespillerne i poetisk eller dramatisk sprog, hvilket appellerede til fantasien, men kostumerne var maleriske, smukke og i det store og hele samtidige. ET skulle ikke illudere virkelighed, men være nærværende, aktuelt, undertiden politisk, og ikke mindst poetisk. Da de færreste kunne læse og skrive, blev det talte sprog i hverdag og fra scenen centralt for tidens publikum. Blankversets rytme skabte et flydende, let forståeligt sprog, der var rigt på nuancer, overgange og dramatisk nerve. Det store teaterum fordrerede en gestik og mimik, der var tydelig, en stil der var retorisk og stiliseret, ikke naturalistisk, jf. dog Hamlets belæring til skuespillerne i Shakespeares Hamlet 3. akt 2. scene.

Trupperne og deres medlemmer var under protektion af en øvrighedsperson, en adelsmand, militærperson eller selveste majestæten, hvilket var nødvendigt, hvis de ikke ville betragtes som vagabonder og være hjemfaldne til forfølgelse og arrestation. Efter dronning Elizabeth I's død i 1603 kom f.eks. Shakespeares selskab, Lord Chamberlain's Men, i kongelig tjeneste hos James I som King's Men (The King's Servants and Grooms of the Chamber). Ny dramatik og ny stil skabte fornyet interesse om det jacobeaniske teater med bl.a. Thomas Middleton, John Webster og Philip Massinger tillige med Shakespeares sene skuespil. I måden at behandle det dramatiske stof, i mentaliteten, i beskrivelsen af miljøer og mennesker har det elizabethanske og jacobeaniske teater og drama klare berøringsflader med vor tid og har vist sig overraskende aktuelt og levedygtigt.

Læs mere om det elizabethanske teater

[http://www.denstoredanske.dk/Kunst_og_kultur/Teater/Teatergener/Ren%C3%A6ssancen_\(Teater\)](http://www.denstoredanske.dk/Kunst_og_kultur/Teater/Teatergener/Ren%C3%A6ssancen_(Teater))

Kilde:

Henrik Flygare, Annette K. Højlund, Henriette Ohrt og Poul Ægidius, *KLAR SCENE - EN INTRODUKTION TIL TEATER*, 2002, forlaget Drama

10.

UDDRAG AF STYKKET PÅ DANSK OG ENGELSK

FØRSTE AKT, SCENE 1

Theseus, Hippolyta, Philostratos og andre ind.

Theseus:

Nu kommer timen for vort bryllup snart,
Hippolyta; om fire skønne dage
er månen ny men åh, den gamle måne,
hvor er den længe om at svinde ind!

Hippolyta:

De fire dage blir snart slugt af natten;
de fire nætter drømmes hurtigt bort;
og så skal månen, som en nyspændt bue
af sølv på himlen, se den højtidsnat
som vi skal fejre.

Theseus:

Gå, Philostratos,
og lad de unge i Athen begynde
på festens glæder, lad dem more sig,
forvis al nedtryktheden til en gravplads,
dens blege ansigt vil vi ikke se.
(Philostratos ud.)

Theseus:

Hippolyta, jeg friede med sværdet
og vandt din kærlighed med overgreb;
men giftes skal vi i en anden stemning:
med pragt og overdådig munterhed.
(Egeus og hans datter Hermia, Lysander og Demetrius ind.)

Egeus:

Jeg ønsker lykke for vor hertug Theseus!

Theseus:

Jeg takker dig, Egeus. Nå, hvad vil du?

Egeus:

Forarget kommer jeg, jeg har en klage
imod min egen datter, Hermia.
Træd frem, Demetrius! Min ædle herre,
ham ønsker jeg at se min datter gift med.
Træd frem, Lysander! Men, o ædle hertug,
han her har rent forhekset tøsens sind.
Du, Lysander, sender hende digte
og bytter elskovsgaver med mit barn.
Du står i måneskin ved hendes vindue

og synger falske ord og falske sange,
 du lister ind i hendes sjæl med smiger,
 med armbånd, guld, bedrag og glitter,
 med pynt og pjat og pjank og små buketter
 og slik og frugt og dufte som forfører,
 og virker stærkt på uskyldsrene unge;
 du rapsede med list min datters hjerte,
 så al den lydighed, hun skylder mig,
 den blev til stædighed. Hvis ikke hun
 samtykker i at ta Demetrius,
 så vil jeg bestemme hendes skæbne;
 hvis hun sir ja, så får hun denne herre,
 hvis ikke, skal hun dø, som loven byder.

Theseus:

Hvad siger du så, Hermia? Tænk efter.
 Demetrius er en fortrinlig mand.

Hermia:

Det er Lysander også.

Theseus:

Ja, det er han

Men når din far har valgt en anden mand,
 så må du gifte dig med ham, min pige.

Hermia:

Åh, gid min far ku se med mine øjne.

Theseus:

Nej, du må indse, hvad han ser, er rigtigt.

Hermia:

Jeg ber dig, ædle hertug, tilgiv mig;
 men jeg bønfalder dig, fortæl mig, hvad
 min værste straf kan blive, hvis jeg nægter
 at la mig gifte med Demetrius.

Theseus:

At lide døden eller også afstå
 nu og for altid fra at omgås mænd.
 Så tænk dig om, min smukke Hermia,
 ransag dit unge blod og dine lyster
 kan du så leve i et dunkelt kloster
 blandt golde søstre til din sidste dag?

Hermia:

Ja, sådan vil jeg leve, gro og visne
 og selv bestemme i mit jomfruliv,
 langt hellere end jeg vil tvinges til
 At ægte én jeg ikke holder af

Theseus:

Tænk efter vent til næste måneskifte,
 den dag min elskede og jeg besegler
 en pagt for evigheden med hinanden
 den dag må du beslutte, om din trods

imod din far skal straffes med din død,
om du vil ta Demetrius til ægte,
eller leve kysk og verdensfjernt for altid.

Demetrius:

Lad dig dog formilde, Hermia! Lysander,
giv op, for jeg har ret! Dit krav er grundløst!

Lysander:

I én ting har du ret; at hendes far kan li dig.
Hun elsker mig så gift du dig med ham.

Egeus:

Jeg holder af ham, ja, trods al din hån,
hvad der er mit, det gir jeg ham, Lysander;
og hun er min, og al min ret til hende,
den vil jeg skænke til Demetrius.

Lysander:

Min hertug, jeg er adelig som han,
så rig som han; min kærlighed er større,
og mine kår er fuldt så gode som,
hvis ikke bedre end Demetrius';
og, hvad der tæller mer end alt mit pral,
hun elsker mig, den skønne Hermia.
Må jeg da ikke kæmpe for min ret?
Demetrius, det tør jeg sige åbent,
har bejlet til den skønne Helena
og vundet hendes sjæl; og hun, den stakkel,
tilbeder nu, beundrer og forguder
en mand med en så tvivlsom karakter.

Theseus:

Det har jeg hørt, det skal jeg gerne tilstå,
og jeg har villet tale med ham om det;
men mine tanker har haft nok at gøre
med egne ting. Følg med, Demetrius,
Egeus, også du. I går med mig.
Og du, min smukke Hermia, se nu
at føje dig i det, din far befaler,
for ellers dømmes du af statens lov
til døden eller evig jomfrustand.
Kom, elskede Hippolyta du grubler?
Egeus og Demetrius, gå med...

Egeus:

Det er vor pligt og lyst at følge med.

(Alle ud, undtagen Lysander og Hermia.)

Lysander:

Min elskede, hvor er dit ansigt blegt!
Hvorfor er dine kinders roser falmet?

Hermia:

Af mangel vel på regn, som mine øjne
dog gerne ville unde dem i strømme.

Lysander:

Hvor grusomt! Alt hvad jeg har hørt fortælle,
og alt hvad jeg har lært, det siger mig:
sand kærlighed må gå ad trange veje.
Enten er de elskende fra hver sin stand –

Hermia:

Hvor grimt, at høj og lav blir bundet sammen!

Lysander:

Og ellers er der afstand mellem dem i år –

Hermia:

Hvor hæsligt, at de gamle tar de unge!

Lysander:

Eller også er det vennerne, der vælger –

Hermia:

Hvor rædselsfuldt, at se med andres øjne!

Lysander:

Og selv hvis begge føler kærligheden,
belejres den af krig og død og sygdom,
så den blir ubestandig som et råb,
så flygtig som en skygge, som en drøm,
så kort som lynet i en kulsort nat,
der blotter jord og himmel i sin vrede
og straks er slugt igen af mørkets gab,
før nogen blot kan nå at sige "Se!"
Så hurtigt knuses alle smukke ting.

Hermia:

Hvis sande elskende da altid standses,
så må vi kalde det en skæbnens lov.
Lad os tålmodigt bære dette kors,
fordi det hører kærligheden til
som ønsker, drømme, suk og hede tårer,
jo altid fylder hjertet når man elsker.

Lysander:

Du taler klogt. Og derfor, hør engang:
Syv mile fra Athen der bor min tante,
som holder af mig som sin egen søn.
Der kan jeg ægte dig, min Hermia,
dertil kan ingen love fra Athen
forfølge os. Så hvis du elsker mig,
så snig dig hjemmefra i morgen aften,
ud i skoven, hvor jeg venter på dig.

Hermia:

Jeg sværger ved gud Amors spændte bue,
og ved hans bedste pil med spids af guld,
ved kærlighedsgudindens blide due,
ved det der sætter sjæl og sind i lue,
at på det sted, som du har nævnt for mig,

vil jeg i morgen trofast møde dig.

Lysander:

Hold ord, min ven. Der kommer Helena.
(Helena ind.)

Hermia:

Den smukke Helena! Gud være med dig.

Helena:

Kalder du mig smuk, det passer ikke
Demetrius forelsked sig i dig,
for du er smuk for ham, langt mer end jeg,
din stemme er som lærkesang for hyrder
ved forårstid, før tjørnens blomsterbyrder
er bristet over hvedens grønne kerner.
Og dine øjne er hans ledestjerner.
Gid skønhed kunne smitte, som en pest,
og gid du smitted mig som du ku bedst;
åh, smukke Hermia, jeg ber dig, smit
mit øre med din røst, mit blik med dit.
Var hele verden min, undtagen han,
så bytted jeg den væk for det du kan.
Åh, vis mig, Hermia, hvordan du lærte
at smelte og bevæge mandens hjerte?

Hermia:

Selv når jeg rynker panden, er han kærlig.

Helena:

Men hvis jeg smiler, syn's han jeg besværlig.

Hermia:

Og når jeg bander ad ham, er han tro.

Helena:

Gid min velsignelse var halvt så god.

Hermia:

Jo mer' jeg hader ham - des mer han elsker.

Helena:

Jo mer' jeg elsker ham - des mer' han hader.

Hermia:

Hans vanvid skyldes ingen fejl hos mig.

Helena:

Nej, kun din skønhed; dén fejl mangler jeg.

Hermia:

Men trøst dig, for jeg flygter med Lysander;
han ser mig ikke mer på disse kanter.
Hvor sælsomt: før jeg fik Lysander kær,
var det mit paradys at være her,
her i Athen; men da mit hjerte skælved,
da blev mit himmerige til et helved.

Lysander:

Hør, Helena, hør hvad vi har i sinde:
i morgen nat, når Månens lys skal finde
sit ansigt spejlet i hver skovsøs glans
og gi hvert dugvådt strå en perlekrans –
en tid for elskovsflugt, med skygger sorte –
da sniger vi os gennem byens porte.

Hermia:

I skoven, hvor vi ofte, du og jeg,
lå mellem krokus og forglemmigej
og letted hjertet for dets søde skat,
dér skal Lysander møde mig i nat,
og sammen lader vi Athen tilbage
og søger andre venner, nye dage.
Farvel, og bed for os, min barndomsven,
gid du må få Demetrius igen.
Lysander, hold dit ord; vi tåler sorgen
og savnet indtil midnatstid i morgen.

Lysander:

Det gør vi, Hermia. Pas på dig selv.
(Hermia ud.)
Og Helena, nu må jeg bort. Lev vel.
Gid snart Demetrius må kendes ved
din ufortjente, varme kærlighed.
(Lysander ud.)

Helena:

De lykkelige er hinandens lykke.
Og hele byen kalder mig sit smykke,
så vel som hende; alle, bare ikke
Demetrius, hvis længselsfulde blikke
forvilder sig i hendes uden skam,
som jeg tar fejl, når jeg beundrer ham.
Et blændværk er det, når min kærlighed
forskønner det, jeg burde væmmes ved.
Forelsket ser man kun sit tankespind,
og derfor kalder man gud Amor blind.
Og uden syn, med vinger skabt til hastværk,
er han et billed på dumdristigt lastværk,
en lille dreng, der ingen klogskab har
og vælger ubetænksomt, som en nar.
Før lod Demetrius det hagle ned
med ord til mig om sin hengivenhed,
men dengang Hermia stak ham i brand,
da smeltede hans hagl som damp og vand.
Jeg vil fortælle ham, at hun vil flygte:
måske han takker mig for dette rygte,
og skønt jeg ved, han vil forfølge hende
i skoven, når i morgen nat er inde,
så er hans tak og synet af ham dog
en lindring for min syge sjæls behov.

ACT I

SCENE I. ATHENS. THE PALACE OF THESEUS.

Enter THESEUS, HIPPOLYTA, PHILOSTRATE, and Attendants

THESEUS

Now, fair Hippolyta, our nuptial hour
Draws on apace; four happy days bring in
Another moon: but, O, methinks, how slow
This old moon wanes! she lingers my desires,
Like to a step-dame or a dowager
Long withering out a young man revenue.

HIPPOLYTA

Four days will quickly steep themselves in night;
Four nights will quickly dream away the time;
And then the moon, like to a silver bow
New-bent in heaven, shall behold the night
Of our solemnities.

THESEUS

Go, Philostrate,
Stir up the Athenian youth to merriments;
Awake the pert and nimble spirit of mirth;
Turn melancholy forth to funerals;
The pale companion is not for our pomp.

Exit PHILOSTRATE

Hippolyta, I woo'd thee with my sword,
And won thy love, doing thee injuries;
But I will wed thee in another key,
With pomp, with triumph and with revelling.

Enter EGEUS, HERMIA, LYSANDER, and DEMETRIUS

EGEUS

Happy be Theseus, our renowned duke!

THESEUS

Thanks, good Egeus: what's the news with thee?

EGEUS

Full of vexation come I, with complaint
Against my child, my daughter Hermia.
Stand forth, Demetrius. My noble lord,
This man hath my consent to marry her.
Stand forth, Lysander: and my gracious duke,
This man hath bewitch'd the bosom of my child;
Thou, thou, Lysander, thou hast given her rhymes,
And interchanged love-tokens with my child:
Thou hast by moonlight at her window sung,
With feigning voice verses of feigning love,
And stolen the impression of her fantasy
With bracelets of thy hair, rings, gawds, conceits,

Knacks, trifles, nosegays, sweetmeats, messengers
 Of strong prevailment in unhardened youth:
 With cunning hast thou filch'd my daughter's heart,
 Turn'd her obedience, which is due to me,
 To stubborn harshness: and, my gracious duke,
 Be it so she; will not here before your grace
 Consent to marry with Demetrius,
 I beg the ancient privilege of Athens,
 As she is mine, I may dispose of her:
 Which shall be either to this gentleman
 Or to her death, according to our law
 Immediately provided in that case.

THESEUS

What say you, Hermia? be advised fair maid:
 To you your father should be as a god;
 One that composed your beauties, yea, and one
 To whom you are but as a form in wax
 By him imprinted and within his power
 To leave the figure or disfigure it.
 Demetrius is a worthy gentleman.

HERMIA

So is Lysander.

THESEUS

In himself he is;
 But in this kind, wanting your father's voice,
 The other must be held the worthier.

HERMIA

I would my father look'd but with my eyes.

THESEUS

Rather your eyes must with his judgment look.

HERMIA

I do entreat your grace to pardon me.
 I know not by what power I am made bold,
 Nor how it may concern my modesty,
 In such a presence here to plead my thoughts;
 But I beseech your grace that I may know
 The worst that may befall me in this case,
 If I refuse to wed Demetrius.

THESEUS

Either to die the death or to abjure
 For ever the society of men.
 Therefore, fair Hermia, question your desires;
 Know of your youth, examine well your blood,
 Whether, if you yield not to your father's choice,
 You can endure the livery of a nun,
 For aye to be in shady cloister mew'd,
 To live a barren sister all your life,
 Chanting faint hymns to the cold fruitless moon.
 Thrice-blessed they that master so their blood,
 To undergo such maiden pilgrimage;
 But earthlier happy is the rose distill'd,

Than that which withering on the virgin thorn
Grows, lives and dies in single blessedness.

HERMIA

So will I grow, so live, so die, my lord,
Ere I will my virgin patent up
Unto his lordship, whose unwished yoke
My soul consents not to give sovereignty.

THESEUS

Take time to pause; and, by the next new moon--
The sealing-day betwixt my love and me,
For everlasting bond of fellowship--
Upon that day either prepare to die
For disobedience to your father's will,
Or else to wed Demetrius, as he would;

Or on Diana's altar to protest
For aye austerity and single life.

DEMETRIUS

Relent, sweet Hermia: and, Lysander, yield
Thy crazed title to my certain right.

LYSANDER

You have her father's love, Demetrius;
Let me have Hermia's: do you marry him.

EGEUS

Scornful Lysander! true, he hath my love,
And what is mine my love shall render him.
And she is mine, and all my right of her
I do estate unto Demetrius.

LYSANDER

I am, my lord, as well derived as he,
As well possess'd; my love is more than his;
My fortunes every way as fairly rank'd,
If not with vantage, as Demetrius';
And, which is more than all these boasts can be,
I am beloved of beauteous Hermia:
Why should not I then prosecute my right?
Demetrius, I'll avouch it to his head,
Made love to Nedar's daughter, Helena,
And won her soul; and she, sweet lady, dotes,
Devoutly dotes, dotes in idolatry,
Upon this spotted and inconstant man.

THESEUS

I must confess that I have heard so much,
And with Demetrius thought to have spoke thereof;
But, being over-full of self-affairs,
My mind did lose it. But, Demetrius, come;
And come, Egeus; you shall go with me,
I have some private schooling for you both.
For you, fair Hermia, look you arm yourself
To fit your fancies to your father's will;
Or else the law of Athens yields you up--

Which by no means we may extenuate--
 To death, or to a vow of single life.
 Come, my Hippolyta: what cheer, my love?
 Demetrius and Egeus, go along:
 I must employ you in some business
 Against our nuptial and confer with you
 Of something nearly that concerns yourselves.

EGEUS

With duty and desire we follow you.

Exeunt all but LYSANDER and HERMIA

LYSANDER

How now, my love! why is your cheek so pale?
 How chance the roses there do fade so fast?

HERMIA

Belike for want of rain, which I could well
 Beteem them from the tempest of my eyes.

LYSANDER

Ay me! for aught that I could ever read,
 Could ever hear by tale or history,
 The course of true love never did run smooth;
 But, either it was different in blood,--

HERMIA

O cross! too high to be enthral'd to low.

LYSANDER

Or else misgraffed in respect of years,--

HERMIA

O spite! too old to be engaged to young.

LYSANDER

Or else it stood upon the choice of friends,--

HERMIA

O hell! to choose love by another's eyes.

LYSANDER

Or, if there were a sympathy in choice,
 War, death, or sickness did lay siege to it,
 Making it momentary as a sound,
 Swift as a shadow, short as any dream;
 Brief as the lightning in the collied night,
 That, in a spleen, unfolds both heaven and earth,
 And ere a man hath power to say 'Behold!'
 The jaws of darkness do devour it up:
 So quick bright things come to confusion.

HERMIA

If then true lovers have been ever cross'd,

It stands as an edict in destiny:
 Then let us teach our trial patience,
 Because it is a customary cross,
 As due to love as thoughts and dreams and sighs,
 Wishes and tears, poor fancy's followers.

LYSANDER

A good persuasion: therefore, hear me, Hermia.
 I have a widow aunt, a dowager
 Of great revenue, and she hath no child:
 From Athens is her house remote seven leagues;
 And she respects me as her only son.
 There, gentle Hermia, may I marry thee;
 And to that place the sharp Athenian law
 Cannot pursue us. If thou lovest me then,
 Steal forth thy father's house to-morrow night;
 And in the wood, a league without the town,
 Where I did meet thee once with Helena,
 To do observance to a morn of May,
 There will I stay for thee.

HERMIA

My good Lysander!
 I swear to thee, by Cupid's strongest bow,
 By his best arrow with the golden head,
 By the simplicity of Venus' doves,
 By that which knitteth souls and prospers loves,
 And by that fire which burn'd the Carthage queen,
 When the false Trojan under sail was seen,
 By all the vows that ever men have broke,
 In number more than ever women spoke,
 In that same place thou hast appointed me,
 To-morrow truly will I meet with thee.

LYSANDER

Keep promise, love. Look, here comes Helena.

Enter HELENA

HERMIA

God speed fair Helena! whither away?

HELENA

Call you me fair? that fair again unsay.
 Demetrius loves your fair: O happy fair!
 Your eyes are lode-stars; and your tongue's sweet air
 More tuneable than lark to shepherd's ear,
 When wheat is green, when hawthorn buds appear.
 Sickness is catching: O, were favour so,
 Yours would I catch, fair Hermia, ere I go;
 My ear should catch your voice, my eye your eye,
 My tongue should catch your tongue's sweet melody.
 Were the world mine, Demetrius being bated,
 The rest I'd give to be to you translated.
 O, teach me how you look, and with what art
 You sway the motion of Demetrius' heart.

HERMIA

I frown upon him, yet he loves me still.

HELENA

O that your frowns would teach my smiles such skill!

HERMIA

I give him curses, yet he gives me love.

HELENA

O that my prayers could such affection move!

HERMIA

The more I hate, the more he follows me.

HELENA

The more I love, the more he hateth me.

HERMIA

His folly, Helena, is no fault of mine.

HELENA

None, but your beauty: would that fault were mine!

HERMIA

Take comfort: he no more shall see my face;
Lysander and myself will fly this place.
Before the time I did Lysander see,
Seem'd Athens as a paradise to me:
O, then, what graces in my love do dwell,
That he hath turn'd a heaven unto a hell!

LYSANDER

Helen, to you our minds we will unfold:
To-morrow night, when Phoebe doth behold
Her silver visage in the watery glass,
Decking with liquid pearl the bladed grass,
A time that lovers' flights doth still conceal,
Through Athens' gates have we devised to steal.

HERMIA

And in the wood, where often you and I
Upon faint primrose-beds were wont to lie,
Emptying our bosoms of their counsel sweet,
There my Lysander and myself shall meet;
And thence from Athens turn away our eyes,
To seek new friends and stranger companies.
Farewell, sweet playfellow: pray thou for us;
And good luck grant thee thy Demetrius!
Keep word, Lysander: we must starve our sight
From lovers' food till morrow deep midnight.

LYSANDER

I will, my Hermia.

Exit HERMIA

Helena, adieu:
As you on him, Demetrius dote on you!

Exit

HELENA

How happy some o'er other some can be!
Through Athens I am thought as fair as she.
But what of that? Demetrius thinks not so;
He will not know what all but he do know:
And as he errs, doting on Hermia's eyes,
So I, admiring of his qualities:
Things base and vile, folding no quantity,
Love can transpose to form and dignity:
Love looks not with the eyes, but with the mind;
And therefore is wing'd Cupid painted blind:
Nor hath Love's mind of any judgement taste;
Wings and no eyes figure unheedy haste:
And therefore is Love said to be a child,
Because in choice he is so oft beguiled.
As waggish boys in game themselves forswear,
So the boy Love is perjured every where:
For ere Demetrius look'd on Hermia's eyne,
He hail'd down oaths that he was only mine;
And when this hail some heat from Hermia felt,
So he dissolved, and showers of oaths did melt.
I will go tell him of fair Hermia's flight:
Then to the wood will he to-morrow night
Pursue her; and for this intelligence
If I have thanks, it is a dear expense:
But herein mean I to enrich my pain,
To have his sight thither and back again.

Exit

FØRSTE AKT, SCENE 2

(Peter Pære (tømrer), væveren Nikolaj Balle, bælgeflicker Poul Pivert, blikkenslageren Sven Snude og skrædderen Kirsten Krumnål kommer ind.)

Pære:
Er vi her alle sammen?

Balle:
Du må hellere råbe dem op kollektivt, altså én ad gangen, efter rollelisten.

Pære:
Her er listen med navnene på alle dem, som i hele Athen er blevet kåret som egnede til at spille med i det stykke, vi skal vise hertugen den aften det er hans bryllupsdags.

Balle:
Sig først hvad stykket handler om, Peter Pære; læs så rollelisten op; og kom så til sagen.

Pære:
Jo, stykket, det hedder altså: "Den begrædelige komedie om Pyramus og Thisbe og deres grusomme død."

Balle:

Det er et dejligt stykke, det er det, og så er det morsomt. Nå, nu tager vi navnerunden, Peter Pære.

Pære:

I siger "her," når jeg råber jer op. Nikolaj Balle?

Balle:

Her. Og hvad skal jeg så spille?

Pære:

Balle; du skal spille Pyramus.

Balle:

Hvad er Pyramus for én? Er det en elsker eller en skurk?

Pære:

Det er en elsker. Han tager livet af sig af kærlighed. Meget romantisk.

Balle:

Med den rette spiller, kommer det til at koste tårer. Hvis det bli'r mig, så må publikum hellere passe på; jeg skal få en sten til at græde, jeg vil klage og jamre mig så vandet driver af dem. Råb nu de andre op – nej, måske har jeg alligevel mere lyst til at spille skurk. Jeg kunne spille gladiator helt fantastisk, eller sådan en rolle der rigtigt får det hele fra hinanden:

I stormens brag

der slår til vrag

i fulde drag

hver landsens lås og lænke

Apollums karm

med lyd og larm

skal rulle frarm

og friheds lyst os skænke.

Wauw, det var flot. Nå, kom nu videre med den navnerunde.

Pære:

Poul Pivert?

Pivert:

Her.

Pære:

Pivert, du må tage dig af Thisbe.

Pivert:

Hvem er Thisbe? Er det en vandrende ridder?

Pære:

Nej, det er den dame, som Pyramus skal elske.

Pivert:

Jeg vil altså helst ikke spille dame. Jeg er lige ved at få fuldskæg.

Pære:

Det er ligemeget; du spiller hende bare med maske på, og så kan du tale med lige så fin en stemme du vil.

Balle:

Hvis jeg også må dække ansigtet til, så lad mig spille Thisbe. Jeg kan tale med en helt uhyrlig lille stemme: "Thisne, Thisne!" "Åh, Pyramus, min søde elskede, det er din Thisbe, din søde pige."

Pære:

Nej, nej, du spiller Pyramus; og Pivert, du spiller Thisbe.

Balle:
Nå, videre.

Pære:
Kirsten Krumnål?

Krumnål:
Her.

Pære:
Krumnål, du spiller Thisbes mor. Og Sven Snude?

Snude:
Her, Peter Pære.

Pære:
Du er Pyramus' far; jeg selv er Thisbes far; og så spiller du også løven.

Snude:
Har du løvens rolle skrevet ned? Hvis du har, så lad mig den; jeg er så langsom til at lære udenad.

Pære:
Du improviserer bare; du skal alligevel ikke andet end at brøle.

Balle
Lad mig spille løven også. Jeg skal brøle så lystigt, at enhver skal blive glad om hjertet ved at høre mig. Jeg skal brøle, så hertugen siger: "Lad ham brøle igen, lad ham brøle igen!"

Pære:
Hvis du gør det alt for skræmmende, gør du bare damerne bange, så de skriger; og så bli'r vi alle sammen fyret og hængt.

Alle:
Ja, hængt og fyret!

Balle:
I har ret i, venner! Hvis I skræmmer damerne fra vid og sans, så har de ikke andet valg end at hænge os; og derfor vil jeg modulere min stemme, så jeg brøler så blidt som en pattedue eller som den vimreste nattergal.

Pære:
Du kan ikke spille andet end Pyramus; for Pyramus skal være en mand med et smukt ansigt, så flot en mand som man kan se en sommerdag, en ædel, charmerende mand; du er simpelthehen nødt til at spille Pyramus.

Balle:
Godt, så gør jeg det. Hvad for et hår synes du så helst jeg skal spille ham med?

Pære:
Hår? Det bestemmer du selv.

Balle:
Jeg fyrer ham sgu af med en pragtfuld gylden manke, eller hvad med en flot, ildrød hanekam? Men så skal jeg også ha' rødt hår på brystet.

Pære:
- og rødt hår i røven, så du må hellere spille ham skaldet. Godt, allesammen, her er jeres roller, og jeg må på

det indstændigste bede, anmode og henstille, at I lærer dem udenad til i morgen aften, hvor vi mødes i skoven en mil uden for byen, og afholder prøve i måneskin. I mellemtiden skriver jeg en liste over de rekvisitter vi skal bruge til stykket. Jeg ber jer, svigt mig nu ikke.

Balle:

Vi mødes, vi prøver; og vi gør os helt vildt umage. Fart på, lær det nu ordentligt. Farvel.

Pære:

Vi mødes i skoven ved hertugens eg.

Rumpe:

Ikke mere snak; afsted – vi ses.

SCENE 2. ATHENS. QUINCE'S HOUSE.

Enter QUINCE, SNUG, BOTTOM, FLUTE, SNOUT, and STARVELING

QUINCE

Is all our company here?

BOTTOM

You were best to call them generally, man by man, according to the scrip.

QUINCE

Here is the scroll of every man's name, which is thought fit, through all Athens, to play in our interlude before the duke and the duchess, on his wedding-day at night.

BOTTOM

First, good Peter Quince, say what the play treats on, then read the names of the actors, and so grow to a point.

QUINCE

Marry, our play is, The most lamentable comedy, and most cruel death of Pyramus and Thisby.

BOTTOM

A very good piece of work, I assure you, and a merry. Now, good Peter Quince, call forth your actors by the scroll. Masters, spread yourselves.

QUINCE

Answer as I call you. Nick Bottom, the weaver.

BOTTOM

Ready. Name what part I am for, and proceed.

QUINCE

You, Nick Bottom, are set down for Pyramus.

BOTTOM

What is Pyramus? a lover, or a tyrant?

QUINCE

A lover, that kills himself most gallant for love.

BOTTOM

That will ask some tears in the true performing of it: if I do it, let the audience look to their eyes; I will move storms, I will condole in some measure. To the rest: yet my chief humour is for a tyrant: I could play Ercles rarely, or a part to tear a cat in, to make all split.

The raging rocks
And shivering shocks
Shall break the locks
Of prison gates;
And Phibbus' car
Shall shine from far
And make and mar
The foolish Fates.

This was lofty! Now name the rest of the players.
This is Ercles' vein, a tyrant's vein; a lover is more condoling.

QUINCE

Francis Flute, the bellows-mender.

FLUTE

Here, Peter Quince.

QUINCE

Flute, you must take Thisby on you.

FLUTE

What is Thisby? a wandering knight?

QUINCE

It is the lady that Pyramus must love.

FLUTE

Nay, faith, let me not play a woman; I have a beard coming.

QUINCE

That's all one: you shall play it in a mask, and you may speak as small as you will.

BOTTOM

An I may hide my face, let me play Thisby too, I'll speak in a monstrous little voice. 'Thisne, Thisne;' 'Ah, Pyramus, lover dear! thy Thisby dear, and lady dear!'

QUINCE

No, no; you must play Pyramus: and, Flute, you Thisby.

BOTTOM

Well, proceed.

QUINCE

Robin Starveling, the tailor.

STARVELING

Here, Peter Quince.

QUINCE

Robin Starveling, you must play Thisby's mother.
Tom Snout, the tinker.

SNOUT

Here, Peter Quince.

QUINCE

You, Pyramus' father: myself, Thisby's father:
Snug, the joiner; you, the lion's part: and, I
hope, here is a play fitted.

SNUG

Have you the lion's part written? pray you, if it
be, give it me, for I am slow of study.

QUINCE

You may do it extempore, for it is nothing but roaring.

BOTTOM

Let me play the lion too: I will roar, that I will
do any man's heart good to hear me; I will roar,
that I will make the duke say 'Let him roar again,
let him roar again.'

QUINCE

An you should do it too terribly, you would fright
the duchess and the ladies, that they would shriek;
and that were enough to hang us all.

ALL

That would hang us, every mother's son.

BOTTOM

I grant you, friends, if that you should fright the
ladies out of their wits, they would have no more
discretion but to hang us: but I will aggravate my
voice so that I will roar you as gently as any
sucking dove; I will roar you an 'twere any
nightingale.

QUINCE

You can play no part but Pyramus; for Pyramus is a
sweet-faced man; a proper man, as one shall see in a
summer's day; a most lovely gentleman-like man:
therefore you must needs play Pyramus.

BOTTOM

Well, I will undertake it. What beard were I best
to play it in?

QUINCE

Why, what you will.

BOTTOM

I will discharge it in either your straw-colour beard, your orange-tawny beard, your purple-in-grain beard, or your French-crown-colour beard, your perfect yellow.

QUINCE

Some of your French crowns have no hair at all, and then you will play bare-faced. But, masters, here are your parts: and I am to entreat you, request you and desire you, to con them by to-morrow night; and meet me in the palace wood, a mile without the town, by moonlight; there will we rehearse, for if we meet in the city, we shall be dogged with company, and our devices known. In the meantime I will draw a bill of properties, such as our play wants. I pray you, fail me not.

BOTTOM

We will meet; and there we may rehearse most obscenely and courageously. Take pains; be perfect: adieu.

QUINCE

At the duke's oak we meet.

BOTTOM

Enough; hold or cut bow-strings.

11.

KÆRLIGHED

Kærlighed og alle de forviklinger, kærligheden kan føre med sig, er temaet i EN SKÆRSOMMERNATSDRØM.

Kærlighedsforviklinger er et velkendt tema i litteraturhistorien. Vi ser det også i folkeviserne, hvor trylleviser som bl.a. ELVERSKUD, AGNETE OG HAVMANDEN og DVÆRGKONGEN udtrykker menneskets færden mellem kærligheden og det overnaturlige. Steen Steensen Blicher havde også mange kærlighedsforviklinger i sine noveller og fortællinger blandt andet i HOSEKRÆMMEREN.

I undervisningsøjemed er temaet almengyldigt, og det kunne være interessant at finde tekster til et litteraturhistorisk forløb med det overordnede tema kærlighed.

A

Arbejdsspørgsmål

- > Eleverne deles i grupper af 2 – 3 elever.
- > Hver gruppe vælger en tid. Tilbage fra mytologien og til i dag.
- > Der skal findes en tekst med temaet Ungdom og kærlighed.
- > Teksten gennemarbejdes og der findes evt. et billede/maleri til teksten.
- > Fremlæggelsen består af mundtlige fremlæggelser samt et opslag til en tidslinje. I opslaget skal der stå årstal, tekst og forfatter samt en kort beskrivelse af teksten med henvisninger til hvor teksten kan findes.

Dansk.gyldendal.dk har et tema om kærlighed og erotik, som indeholder 35 tekster og 11 billeder.

12.

SKRIV EN ANMELDELSE

At skrive en anmeldelse af en forestilling kan være en god måde at øve sig i at være opmærksom og reflekterende i sin måde at opleve teaterforestillingen på. Arbejd med genren og brug forløbet til både at opleve opmærksomt, fordøje oplevelsen og øve sig i at præsentere sin oplevelse skriftligt.

Mens du ser forestillingen, så gør dig nogle tanker om, at du skal anmelde forestillingen efterfølgende. Observér, så du kan fortælle bagefter.

“En anmeldelse er en personlig, faglig, vurderende refleksion over et værk”.

Anmeldelsens fire uundværlige elementer er grundlæggende ens for alle slags anmeldelser.

Beskrivelse / Fortolkning / Perspektivering / Vurdering

BESKRIVELSE: Fortæl om forestillingen, så dem du skriver til, kan forestille sig den uden at være der. Hvad er det for en forestilling? Hvem har lavet den? Hvem er med? Hvad foregår der? Hvad handler det om? Prøv at være medsansende, visuel og auditiv: Hvordan lyder det, hvilke farver har det? Hvilke stemninger mærker man som publikum? Hvad handler den om?

FORTOLKNING: Hvordan fortolker du det? Hvad synes du det handler om? Hvad får forestillingen dig til at tænke på; paralleller og associationer?

PERSPEKTIVERING: Hvilke paralleller synes du, man kan drage til omverdenen, samfundet eller anden kunstarter? Eller til dit eget liv?

VURDERING: Hvordan synes du forestillingen lykkes? Ud fra hvilke parametre vurderer du, som du gør. Vær fair, ordentlig og konstruktiv.

FORTÆL OS HVAD I SYNES!

Vi synes, det er spændende at høre, hvad I tænker om forestillingen.

Send os jeres anmeldelse til skolekoordinator Line Simonsen på line@odenseteater.dk

Afsnittet bygger på bogen "Begejstring og brutalitet - en guide til anmelderens rolle" (2012) af anmelder mm. Anne Middelboe Christensen. I bogen kan du læse meget mere om anmeldelsens grundprincipper og indhold. Om anmelderens tjeklister, anmeldelsens temperamenter, anmeldertyper, tilpasning til læseren med mere. Bogen er udgivet på Informations Forlag i 2012.

A

Arbejdsspørgsmål

Skriv din egen anmeldelse af EN SKÆRSOMMERNATSDRØM

- > Beskriv forestillingen og overvej, hvor meget du vil inddrage dig selv i beskrivelsen af oplevelsen.
- > Fortolk forestillingen: Hvilke greb er der taget og hvorfor?
- > Perspektivér forestillingen i forhold til det samfund, vi lever i og andet teater, du har set.
- > Vurdér forestillingen: Hvordan fungerer den? Hvad fungerer bedst? Osv.
- > Prøv at finde anmeldelser fra forskellige aviser og se på, hvordan de er opbygget.
- > Find ud af, hvordan din egen anmeldelse skal være.
- > Prøv at finde anmeldelser fra forskellige aviser og se på, hvordan de er opbygget.
- > Find ud af, hvordan din egen anmeldelse skal være.

13.

PRAKTISK GUIDE TIL ODENSE TEATER

HVORNÅR SKAL JEG KOMME?

Sørg for at komme i god tid. Når klokken ringer, bedes du finde din plads. Forestillingen begynder præcist og dørene bliver lukket, når forestillingen går i gang for ikke at forstyrre publikum og skuespillere. Hvis du kommer for sent, kan du ikke regne med at komme ind.

HVOR SKAL JEG HÆNGE MIT OVERTØJ?

Tasker og overtøj skal hænges i garderoben. Garderoben er aflåst under forestillingen. Garderoben er på eget ansvar.

SKAL MAN OPFØRE SIG PÅ EN BESTEMT MÅDE I TEATRET?

Teater er en oplevelse, som du har sammen med mange andre mennesker. Undgå højlydt samtale og sluk for din mobil. Mobilen skal slukkes helt, da en tændt mobil kan forstyrre både de andre tilskuere samt skuespillerne på scenen.

Teater er et samspil mellem scene og publikum. Det foregår live lige foran dine øjne. Det er levende mennesker, der spiller for levende mennesker. Publikum er med til at skabe den rette stemning i rummet, så du må gerne klappe, grine eller græde, det bliver forestillingen kun bedre af.

Fotografering er ikke tilladt i salen.

MÅ JEG SPISE OG DRIKKE I TEATRET?

Madpakker og medbragte drikkevarer må ikke spises i salen eller i teatrets barområde.

Du kan købe drikkevarer i teatrets bar. Drikkevarer og chipsposer må ikke medbringes i salen. Slik må gerne medbringes (brug knitrefri poser). Når du forlader din plads, skal du fjerne eventuelt affald og slå sædet op, så alle kan komme ud.

*Det er levende mennesker, der spiller
for levende mennesker.*

SKOLER OG GYMNASIER I ODENSE TEATER

UNDERVISNINGSMATERIALER

Vi producerer undervisningsmateriale til fem af sæsonens forestillinger. Find materialerne på odenseteater.dk/skoler under menupunktet undervisningsmaterialer.

Allerede nu kan du finde materialer til

SKAMMERENS DATTER
FEST I LØNNEBERG
EN SKÆRSOMMERNATSDRØM
VORES KLASSE
ELEFANTMANDEN

FEEDBACK

FORTÆL OS OM JERES OPLEVELSER.

Lad dine elever skrive anmeldelser af vores forestillinger, tegne en tegning eller skrive en hilsen til skuespillerne. Vi synes altid, at det er spændende at høre, hvad du og dine elever har haft ud af at være i teatret.

Send det til line@odenseteater.dk eller Odense Teater, Line Simonsen, Jernbanegade 21, 5000 Odense C.

ARRANGEMENTER I FORBINDELSE MED TEATERBESØGET

MØD EN SKUESPILLER

Mød en af de medvirkende skuespillere før eller efter forestillingen. Hør om arbejdet med forestillingen og om at være skuespiller.

Mødet er tænkt som en dialog, så det er vigtigt at du og dine elever har forberedt spørgsmål. Det er en fordel at have læst om stykket og eventuelt arbejdet med undervisningsmaterialet. Skuespillermøderne er gratis.

For booking af skuespillermøder kontakt Line Hede Simonsen på line@odenseteater.dk

RUNDVISNINGER

Hvordan bliver et teaterstykke til? Hvem arbejder på et teater? Hvor prøver skuespillerne? Og hvem syr kostumerne?

Kom med bag tæppet på Odense Teater på en rundvisning. Rundvisninger er gratis, hvis I skal i teatret, ellers koster de 300 kr.

For booking af rundvisning kontakt Peter Whitmarsh på pw@odenseteater.dk

TILMELD DIG VORES NYHEDSBREV FOR LÆRERE

Følg med i hvad der sker på Odense Teater for undervisere og skoler i vores nyhedsbrev for undervisere.

Tilmeld dig på odenseteater.dk/skoler

REFUSION

BILLETREFUSION

I mange kommuner ydes der billettilskud til skolers teateroplevelser med børn under 15 år. Kontakt din kommune for at høre nærmere. For eksempel kan alle skoler, også private, i Odense få refunderet 50% af deres billetudgifter. (Det betyder, at du kan få billetter ned til 32 kr.)

TRANSPORTREFUSION

Du kan søge om midler fra Kulturregion Fyn til at få dækket 50% af skolens transportudgifter udover en egenbetaling på 15 kr. pr. elev. Midlerne søges hos Odense Teater. Læs nærmere på odenseteater.dk under menupunktet SKOLER > Refusion.

KONTAKT

For nærmere information og spørgsmål kontakt skolekoordinator Line Hede Simonsen line@odenseteater.dk eller på telefon 63139253